

Een televisiekokkin om van te smullen

Zien | Cecile Hendriks

Laten we eerlijk zijn: van de liefde alleen kan je niet leven. Slechts een volle maag maakt andere verlangens mogelijk. Nigella Lawson beschikt over dat ene ingrediënt waar alle andere populaire tv-koks een hopeloos gebrek aan hebben: *sexappeal*. En ze maakt er dankbaar gebruik van.



Ronde vormen, rode lippen en een sexy Brits accent: een oogopslag waar zelfs de camera van gaat blozen. Gordon Ramsay, Jamie Oliver en zeker Herman den Blijker kunnen er niet aan tippen. Lawson houdt van eten en haar publiek houdt van haar.

Dat Lawson de vijftig gepasseerd is lijkt geen man iets te kunnen schelen. ‘Wat is ze heet’, ‘ik wist niet dat porno op *Youtube* toegestaan was’, of ‘Nigella onder de chocolade, dat moet een hemels genot zijn!’, becommentariëren haar bewonderaars de kooksessies op internet. Zijn de kijkers eigenlijk wel geïnteresseerd in de chocolademousse die ze maakt, of de pasteitjes?

Als er iemand is die het genot van eten over kan brengen, dan is het Lawson. Ze houdt van voedsel, ze smult van haar eigen baksels. Gehuld in een peignoir zien we haar neervlijen op de bank en met haar ogen dicht de nog dampende desserts van de lepel snoepen. Aan kleine porties doet ze niet. Bij Lawson hoeft je nooit te turen op een bord om – nadat je het

muntblaadje aan de kant hebt gelegd – dat ene garnaaltje eraf te kunnen prikken.

Wie haar ziet koken en ziet eten, wil meeproeven. Toegegeven, niet alles wat ze maakt, ziet er even smakelijk uit. Lawsons ‘Karamel Croissant Pudding’ zou niet op het menu hoeven, ware het niet dat ze zelf zo heerlijk smikkelt van haar zompige zoete croissants. Zouden ze dan toch lekker zijn?

Lawson maakt beslist heerlijke dingen. De thuishokks die niet hoeven te letten op vetgehalte en cholesterolverhogende ingrediënten kunnen zichzelf en hun gasten van allerlei heerlijks voorzien. Het improvisatievermogen wordt hier en daar wel aangesproken. Want waar kun je kokosyoghurt vinden en wat is dubbelkoolzure soda, of wijnsteenzuur? Het assortiment van de Nederlandse supermarkten is wellicht niet helemaal ingesteld op de Britse recepten. Het gehaaste leven van veel werkende moeders en carrière najagende vaders komt dan weer

wel overeen met de snelheid waarmee de gerechten van Lawson bereid kunnen worden. Fijn is ook dat ze nadrukkelijk laat zien dat de hoeveelheden niet zo nauw komen. Een eetlepel sherry is een scheut, 350 milliliter melk is een flinkere scheut.

Wat in haar uitzendingen op de zenuwen gaat werken zijn uitspraken als: 'ik doe gewoon dit en ik doe gewoon dat'. Hoe vaak kun je 'gewoon' iets doen in een tijdsbestek van vijf minuten en elf seconden? Ook het benadrukken van de mate waarin ze van gerechten houdt of bepaalde ingrediënten 'heerlijk' vindt, is niet helemaal afgestemd op de nuchtere Nederlander. Misschien ook niet op de voorkomendheid

van de Engelsman. Maar de manier waarop ze het brengt, komt zeker tegemoet aan de erotische verwachtingen waarmee sommige toeschouwers zich voor de buis hebben genesteld.

Thuiskokken die het liever zonder de stem en het lichaam van Lawson stellen, of die simpelweg in alle rust een gerecht van de tv-kok willen namaken, kunnen één of meerdere van haar zeven kookboeken aanschaffen. Lawsons oorspronkelijke carrière als journalist zorgt ervoor dat *Keuken*, *Voor altijd zomer* en *Nigella's Kerst* niet alleen helder zijn, maar ook leuk om te lezen. De kok die een beetje van al haar kwaliteiten in huis wil halen, laat de titel *Nigella bijt* in de boekenkast prijken. •

